

LBRIS

We know
books

AVENTURILE LUI
SAMI GAIȚĂ

de THORNTON BURGESS
Ilustrații de HARRISON CADY

Traducere și adaptare de Brad Florescu

ANACRONIC

I	SAMI GAIȚĂ FACE SCANDAL	5
II	O CRUNTĂ DEZAMĂGIRE	8
III	SAMI CEL VANITOS	13
IV	SAMI I-O PLĂTEȘTE LUI PETRICĂ	16
V	SAMI ARE O VESTE	20
VI	UN MIC DEJUN RATAT	24
VII	TRĂNCĂNEL TRAGE DIN GREU	28
VIII	SAMI ÎI DĂ UN PONT LUI TRĂNCĂNEL	31
IX	TRĂNCĂNEL ÎȘI FACE CURAJ	36
X	TRĂNCĂNEL CAUTĂ O PORTIȚĂ	40
XI	TRĂNCĂNEL O CAM IA RAZNA	42
XII	TRĂNCĂNEL BAGĂ SPAIMA ÎN SAMI	45
XIII	SAMI ÎI POVEȘTEȘTE LUI ROȘCULEȚ PĂȚANIA	48
XIV	ROȘCULEȚ SPIONUL	52
XV	SAMI ÎI STRICĂ PLANURILE LUI ROȘCULEȚ	55
XVI	CEARTA DINTRE SAMI ȘI TRĂNCĂNEL	60
XVII	ÎMPĂCAREA	63
XVIII	TRĂNCĂNEL ÎȘI ȚINE LEGĂMÂNTUL	67
XIX	TRĂNCĂNEL ÎI ADUCE LUI SAMI NIȘTE PORUMB	70
XX	TRĂNCĂNEL ÎȘI AMINTEȘTE CEVA	74
XXI	SAMI FACE O VIZITĂ	77
XXII	TRĂNCĂNEL ARE O ZI ORIBILĂ	81
XXIII	ÎN SFÂRȘIT, UN PLAN CARE FUNCȚIONEAZĂ	86
XXIV	CINE RÂDE LA URMĂ... ESTE TRĂNCĂNEL	89

Editura Anacronic
Domnești, România
www.anacronic.ro

Thornton W. Burgess
The Adventures of Sammy Jay
Ilustrații Harrison Cady
Traducere și adaptare Brad Florescu
Redactor Cella-Maria Cujbă
Tehnoredactor Cristi-Alexandru Dragomir
Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Anacronic

Mulțumiri Thornton W. Burgess Museum pentru generozitate.
Mulțumiri Ruxandrei Fleșer pentru idee.

© Editura Anacronic, 2025, pentru prezenta ediție

Tiparul executat de XPRMPT

ISBN 978-630-95144-6-2

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURGESS, THORNTON WALDO

Aventurile lui Sami Gaiță / de Thornton W. Burgess ; il. de Harrison Cady ;
trad. și adapt. de Brad Florescu. - Domnești : Anacronic, 2025
ISBN 978-630-95144-6-2

I. Cady, Harrison (il.)
II. Florescu, Brad (trad. ; adapt.)

821.111

I

SAMI GAIȚĂ FACE SCANDAL

Pe Sami Gaiță nu-l deranjează frigul iernii. Dimpotrivă, chiar îi place. Pe sub straiul lui frumos, albastru cu tivuri albe, el poartă o cămășoiaie groasă de mătase, și nu-i pasă nici de Fratele Crivăț, nici de văru-său, Ghiță Geruțu. Dar, deși iarna nu-l sperie, ba chiar îi place oarecum, preferă totuși anotimpurile mai călduroase, și asta fiindcă e un leneș și n-are chef să alerge de colo-colo după mâncare. Iarna, după cum știm, e mult mai greu să găsești de-ale gurii.

Mai e un motiv pentru care Sami preferă anotimpurile calde. Îl ghicești? Nu-i deloc un motiv

cumsecade. Motivul e că iarna îi e mai greu să facă prostii. El pur și simplu nu se simte bine dacă nu bagă zăzanie, dacă nu face zile fripte unuia sau altuia. Pasiunea vieții lui e să le scoată peri albi viețuitorilor din Lunca Verde și din Pădurea Verde.

Nu-mi place s-o spun, dar n-am încotro: Sami Gaiță e un pezevenchi și un furăcios! Nu ratează nicio ocazie să șterpelească ceva. Decât să-și caute cinstit de mâncare, preferă s-o fure de la alții. De obicei, hoții sunt persoane foarte viclene, iar Sami nu face excepție. E unul dintre cei mai vicleni megieși ai Pădurii Verzi. Și-n loc să-și petreacă ziua căutându-și hrana cinstit, ca toată lumea, preferă să-și pândească vecinii ca să vadă unde-și țin proviziile și mai apoi să-i jefuiască atunci când sunt plecați. Se furișează prin Pădurea Verde ca o umbră, ascunzându-se prin frunziș și pe după trunchiuri, și de acolo își iscodește vecinii cu ochii lui ageri. Iar dacă-l descoperă cineva, imediat zice că avea niște treabă prin zonă și că se și miră că mai e careva prin preajmă. Vrajeli.

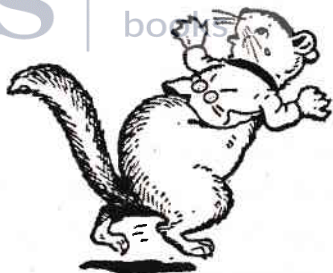
În felul acesta mișelesc, Sami Gaiță reușise să dibuiască una dintre cămarile lui Trăncănel Veveroșu. Ca să nu se prindă Trăncănel, Sami ocoli zona multă vreme. Dar de uitat, nu uitase locul. El nu uită niciodată astfel de lucruri. De câte ori își aducea aminte de cămara lui Trăncănel – adică destul de des – începea să cânte:

*Să vină iarna pe cărare
Și să aducă foame mare.
Zăpadă multă să se-aștearnă
Și Trăncănel adânc să doarmă.
Iar într-o zi (sau într-o seară)
Eu să-i dau iama prin cămară!*

Zăpada era adâncă de-acum, mâncare abia se mai găsea, dar Trăncănel tot nu se băgase la somn. Și lui părea să-i placă vremea rece. Era vioi și activ ca-ntotdeauna. Și niciodată nu se îndepărta prea mult de cămara aceea prețioasă. Sami îl pândise de multe ori, dar nu găsisese nicio ocazie să intre și să fure ghindele dulci pe care Trăncănel le pitise acolo încă din toamnă.

– Măi să fie! își zise Sami. Trebuie să fac cumva să-l momesc departe de cămară.

Rămase multă vreme pe gânduri în vârful unui pin înalt și mohorât. Într-un final, ochii lui ageri străluciră viclean. Chicotind ca un afurisit ce era, porni în zbor spre un molid stufos aflat mai în adâncul pădurii, dar nu foarte departe de cămara lui Trăncănel. Ajuns acolo, se puse pe scandal. Țipa, chirăia și cârâia de ziceai că dau turcii. Nu trecu mult și, așa cum se aștepta, Trăncănel veni fuga să vadă ce se petrece. Sami se fofilă pe după desigurul molidului și, fără un sunet, porni ca vântul spre cămara lui Trăncănel.

II

O CRUNTĂ DEZAMĂGIRE

Sami era vesel nevoie mare. Chicotea ca unul dintre aceia care, având de gând să facă vreo fărădelege, mai sunt și mândri de asta. Sami Gaiță se credea deștept, deșteptul Pământului, nu alta. Făcuse gălăgie doar ca să-l atragă pe Trăncănel la molidul cel stufos. Și, când acesta sosise într-un suflet ca să vadă ce se întâmplă, Sami se fofilase din frunziș și o pornise în zbor spre cămara cea doldora de bunătați.

Cămara aceasta fusese pe vremuri cuibul lui Cioară Negruțu. Când acesta se mutase altundeva, Trăncănel transformase cuibul în depozit. Îi pusese acoperiș, iar de-a lungul zilelor blânde de toamnă tot înghesuise în el nuci și ghinde. Sami îl urmărise de multe ori și știa exact câte nuci și

Sami era vesel nevoie mare.

câte ghinde adunase Trăncănel acolo: cam multe. Acum, că zăpada se așternuse groasă pretutindeni, Sami gândea că cel mai lesne și-ar putea face rost de mâncare șterpelind câteva ghinde din cămara cu pricina. Râzând mânzește, dădu în lături aco-perișul și începu să scoতোেসcă.

Dar să știi că nici Trăncănel nu-i vreun prostuț. De fapt, e la fel de isteț ca Sami, la fel de pezevenchi și la fel de hoțoman. Și, pentru că răufăcătorii sunt de obicei atenți la alți răufăcători, Trăncănel fusese cu ochii în patru cât adunase ghinde și nuci și observase hăinuța alb-albastră a lui Sami, care-l pân-dea dintr-un desiş, crezând că nu-i văzut. Trăncănel își dădu seama imediat ce coace ipochimenul.

Se enervă în sinea lui, dar își văzu de treabă în continuare. Iar când se încredință că Sami a plecat la ale lui, se duse la cămară și o goli de ghinde. Nu lăsă acolo decât nuci de pecan, care erau prea tari pentru ciocul lui Sami. Dar găițoiul habar nu avea de manevra lui Trăncănel și scoতোেসca pofticios prin cămară. Dăduse ditamai gaura în capac tot sco-tocind disperat după ghinde. Când colo, nimic în afară de nuci. Ce însemna asta? Înnebunit de furie, Sami începu să sfărâme cu ciocul biata cămară. Unde erau ghindele alea? Nu-l văzuse el cu ochii lui pe Trăncănel când le îndesase acolo? Sami și uitase că se afla la furat. Nu-i mai păsa decât de pofta lui neîmplinită și se înfuria tot mai tare. Și

probabil c-ar fi făcut cămara una cu pământul dacă n-ar fi apărut chiar atunci Trăncănel. Sami tocmai se oprise să-și tragă sufletul, când auzi gheruțele veverițoiului cățărându-se pe trunchiul copacului. Înțelese, fără să se mai uite, că Trăncănel venea încoace. Își întinse aripile albastre și zbură spre copacul de alături, cu un chiot de ciudă. Și apoi începu un balamuc de răsuna Pădurea Verde!

– Tâlharule! zbieră Trăncănel Veveroșu țe-păind furios pe crengi.

– Hoțule! țipă Sami Gaiță în replică.

Ce scandal! Ce balamuc! Ce gălăgie! Toți cei care locuiau prin preajmă fură nevoiți să-și astupe urechile!